

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 12 | 15. JUNI 1930 | 79. AARGANG

OPSTANDELSEN.

Af Præsident Joseph F. Smith.

Ledet af den Herre Jesu Kristi Aand og i Tro paa Gud og den Hellige Skrift anerkender jeg af mit hele Hjerte Læren om Opstandelsen og glæder mig over, at jeg hvert Foraar finder denne Lære bekræftet i Naturen. Guds Aand bevidner for mig, at der findes et Liv efter Døden, og at det Legeme, som vi nedlægger her, vil blive genforenet med vor Aand for at blive en fuldkommen Sjæl, som vil kunne opnaa fuldkommen Glæde i Guds Nærværelse.

Dette store og herlige Princip om Opstandelsen er ikke længere blot en Anskuelse, som enkelte tror, men det er en uomstødelig Kendsgerning, som er hævet over enhver Tvivl og enhver Modsigelse. Job, som levede før Kristi Opstandelse og besad Profetiens Aand, forudsaa Tiden for Opstandelsen. Han forstod denne Kendsgerning. Han forstod Guds Principper og kendte hans Magt og Planer, som vilde tilvejebringe disse Ting. Han erklærede: »Jeg véd, at min Forløser lever, og som den sidste vil han opstaa af Støvet,« og han siger videre: »Og jeg vil derefter blive omgivet med denne min Hud og vil se Gud i mit Kød.« Han forudsaa Ting, som endnu ikke var fuldbragte, og som endnu aldrig havde fundet Sted i Verden. Og de blev ogsaa først virkeliggjorte lang Tid senere. Da han

havde modtaget Evangeliets og Aabenbaringens Aand, var han istand til at skue ind i Fremtiden og se sit hensmuldrende Legeme staa op fra de døde.

Hvad Job saa med Troens Øje, er for os blevet til Virkelighed, ikke blot gennem Beretningen om Kendsgerninger, men ved Aandens Kundskab og Sandhedens Vidnesbyrd. Derfor befinder vi os i en anden Stilling end Job. Vi lever i den sidste Tid, som er særpræget af store og vigtige Begivenheder, af hvilke Opstandelsen fra de Døde danner en Del. Den er ikke længere nogen Profeti, noget himmelsk Haab eller profetisk Løfte. Den er en Virkelighed, som er fuldbragt allerede længe før vor Tid. Kristus selv brød Gravens Baand. Han overvandt Døden og kom frem som Førstegrøden blandt dem, der sover. »Men,« siger nogle, »hvorledes kan vi vide, at Kristus blev dræbt og er opstanden?« Vi har mange Beviser, som alle tyder paa, at Kristus blev korsfæstet og opstod fra de døde. Vi har hans Disciples Vidnesbyrd. De bringer uimodsigelige Beviser for, at de saa ham korsfæstet og saa Naglegabene i hans Hænder og Fødder og Saarene i hans Side. De bevidner ogsaa, at hans Legeme blev lagt i en Grav, som intet Menneske før havde ligget i.

Men er dette Bevis det eneste, vi har? Har vi intet andet at bygge paa end disse Vidnesbyrd fra hans første Disciple? Lovet være Gud, vi har mere. Og disse andre Beviser sætter os istand til at bevidne Sandheden af de første Disciples Vidnesbyrd. Vi henvender os til Mormons Bog. Den bevidner Jesu Kristi Død og Opstandelse i klare Ord, som ikke er til at misforstaa. Vi kan slaa op i Pagtens Bog, som indeholder denne Husholdnings Aabenbaringer, og vi vil der finde klare og tydelige Beviser. Vi har Profeten Joseph Smiths Vidnesbyrd, ligeledes Oliver Cowderys og Sidney Rigdons Vidnesbyrd om, at de saa den Herre Jesus — den samme, som blev korsfæstet i Jerusalem — og at han aabenbarede sig for dem. Joseph og Sidney giver følgende Vidnesbyrd: »Vi, Joseph Smith den yngre og Sidney Rigdon, var henrykte i Aanden den 16. Februar i Aaret 1832 efter Kristi Fødsel. Ved Aandens Kraft blev vore Øjne opladte og vor Forstand oplyst, saa at vi kunde se og forstaa, hvad der hører Gud til. Ja endog de Ting, der var fra Begyndelsen, førend Verden blev til, der blev forud bestemte af Faderen ved hans enbaarne Søn, som var i Faderens Skød fra Begyndelsen, om hvem vi vidne, og det Vidnesbyrd, vi bære, er Jesu Kristi Evangeliums Fylde,

hvilken er Sonnen, som vi saa, og med hvem vi talte i det himmelske Syn.« (Pagtens Bog 76: 11—14.)

Er dette alle de Beviser, vi har? Nej. Joseph Smith erklærede modig for Verden, at dersom Menneskene vilde omvende sig og blive dobte af bemyndigede Mænd, vilde de ikke alene faa Tilgivelse for deres Synder, men ogsaa modtage den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse og derigennem for sig selv faa et Vidnesbyrd om denne Lære. Saaledes bliver alle, som adlyder Loven og forbliver i Sandheden, Vidner om denne og andre ligesaa store og vidunderlige Sandheder.

Jeg bærer mit Vidnesbyrd, og dersom det er sandt, er det visselig af ligesaa stor Kraft og Virkning som Jobs Vidnesbyrd, som de forste Disciples Vidnesbyrd, som Joseph Smiths Vidnesbyrd eller som hvilken som helst anden Mands Vidnesbyrd, naar han blot siger Sandheden. Alle er af samme Kraft og paa samme Maade bindende for Verden. Selv om der aldrig havde været nogen Mand paa denne Jord, der havde vidnet om disse Ting, saa vilde dog jeg, som en Guds Tjener, uafhængig af andre Menneskers og Bogers Vidnesbyrd sige, at jeg har modtaget Aandens Vidnesbyrd i mit Hjerte. Og jeg bevidner for Gud, for Engle og Mennesker, uden at frygte Folgerne: Jeg véd, at min Genloser lever; og jeg vil se ham Ansigt til Ansigt og i mit opstandne Legeme staa sammen med ham paa denne Jord, dersom jeg er trofast. Thi dette har Gud aabenbaret for mig. Jeg har modtaget dette Vidnesbyrd, og jeg giver det; thi det er sandt. (Fra »Der Stern«.)

DEN DANSKE MISSION.

AFLØSNING.

Ældste Anders Andersen, som har virket i den danske Mission i 26 Maaneder, er blevet hæderligt aflost fra sin Mission med Tilladelse til at rejse hjem. Han vil forst besoge nogle Slægtninge og forlader derefter Danmark i Lobet af Sommeren.

Vi onsker ham en behagelig Rejse.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JULI.

Syvende Trosartikel.

Vi tro paa Evangeliets Kræfter og Gaver, nemlig Tungemaalsgaven, Profeti, Aabenbaring, Syner, Helbredelse, Udlæggelse af Tungemaal o. s. v.

Bibelen omtaler de forskellige evangeliske Kræfter og Gaver, som alle fandtes i den oprindelige Kirke. Hvor er de i Dag? Nogle Kirkesamfund gør Krav paa at have enkelte af dem, andre mener, at de overhovedet ikke mere er nødvendige i vore Dage. Den eneste Kirke paa Jorden i Dag, som har alle Evangeliets Kræfter og Gaver, og som forkynder, at de er lige nødvendige i Dag som i Kristi Dage, er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og dette er et andet Bevis for os, at dette er den eneste sande Kirke.

LEKTIE FOR FØRSTE MØDE I JULI.

Omvendelsens Gave.

1. *Indledning:*
   a) Frelse opnaas ved, at en daarlig Natur vendes om til en god.
   b) Denne Forandring kan kun komme gennem alvorlig Sorg over Synd.
   c) Men denne Sorg over Synd er en Gave fra Gud.
   d) Det er den Helligaand, som overbeviser om Synd. »Og naar han kommer, skal han overbevise Verden om Synd og om Retfærdighed og om Dom.« (Joh. 16: 8.)
2. *Omvendelsens Gave kommer gennem Jesus Kristus.*
   a) *Omvendelse skal prædikes i hans Navn.* »Og i hans Navn at prædikes Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Folk, hvilket skulde begynde fra Jerusalem.« (Luk. 24: 47.)
   b) *Jesus kom for at »give Omvendelse«.* »Denne har Gud ophøjet til en Fyrste og Frelser ved sin højre Haand, at give Israel Omvendelse om Syndernes Forladelse.« (Ap. Gern. 5: 31.)

3. *Omvendelse kommer gennem Guds Godhed, vist ved Jesu Kristi Mission.*
   a) Et angergivent Sind alene kan ikke forandre Hjertet.
   b) Vi kunde ikke have oprigtig Sorg over Synd imod en Person, som ikke elskede os.
   c) *Et angergivent Sind leder til Frelse:* »Nu glæder jeg mig, ikke derover at I blev bedrovede, men derover at I blev bedrovede til Omvendelse. Thi I blev bedrøvede efter Gud, saa at I ikke i nogen Maade have lidt Skade af os. Thi Bedrovelsen efter Gud virker Omvendelse til Salighed, som ikke fortrydes; men Verdens Bedrovelse virker Død.« (2. Kor. 7: 9—10.)
   d) *Guds Godhed leder til Omvendelse:* »Eller foragter du hans Godheds og Taalmodigheds og Langmodigheds Rigdom, og véd ikke, at Guds Godhed leder dig til Omvendelse?« (Rom. 2: 4.)

Omvendelsens Gave.

Har De nogensinde hørt nogen sige: »Man kan ikke forandre den menneskelige Natur?« Næsten alle har hørt denne Bemærkning. Det er en af de mest pessimistiske Udtalelser, man kan gøre. Hvis man ikke kan forandre den menneskelige Natur, kan man heller ikke frelse Menneskeheden. For Frelse eller Udfrielse fra Syndens Magt kommer væsentlig ved at forandre daarlige Naturer til gode.

Men hvorledes kan et daarligt Menneske blive godt? Man finder Svaret ved at stille et nyt Spørgsmaal. Hvad er Syndens mest skadelige Virkning paa Sjælen? Synden gør Synderen til Slave ved at faa ham til at elske de syndige Ting. Hvilke Midler er der til at undslippe fra dette Slaveri? Renselse af Hjertet eller sand Omvendelse.

Men hvorledes kan et urent Hjerte blive rent? Kan Synderen af egen Styrke omvende sig? En Mand, som er angrebet af Spillelidenskab, opdager, at hans Venner vender sig fra ham af denne Grund, og han beslutter at holde op med at spille. Men han elsker fremdeles den syndige Vane. Hvis han nu er borte fra sine Venner og bliver fristet til at spille, hvad kan saa frelse ham? Ene og alene den Magt, som kan tage denne syndige Kærlighed ud af hans Hjerte.

Men kun sand, oprigtig Sorg over Synden kan rense Hjertet. Hvis han en Dag faar et levende Vidnesbyrd om, at Kristus er hans Frelser, som elskede ham saa højt, at han led

og døde for ham, saa vil hans Hjerte blive forandret, og han vil føle Had og Afsky mod al Synd.

Sand Omvendelse er en Gave fra Gud. Skriften bekræfter denne Sandhed. (Ap. Gern. 5: 31.) Hvorledes giver Frelseren Omvendelse? Lad os først stille et andet Spørgsmaal: Hvad er Begyndelsen til Omvendelse? Det er Anerkendelse af Skyld. Vi maa se vor Fejl, før vi kan vende om fra den. Men det er ikke nok, at vi opdager, at vi har gjort galt. Vi maa ogsaa forstaa, at vi har krænket Gud. Vi kan ikke føle Sorg over, at vi har krænket Gud, medmindre vi kender ham. Det er den Helligaand, som vidner for vor Aand om Gud og hans Søn Jesus Kristus. Af denne Grund var det, at Jesus sagde om den Helligaand, at »han skal overbevise Verden om Synd«. Det er igennem vor Frelser, at den Helligaand blev sendt til Verden for at »overbevise om Synd«. Saaledes er det bogstavelig sandt, at Gud, gennem Frelseren, giver Omvendelse.

Vi kunde ikke have Sorg over Synd mod Gud, hvis vi ikke vidste, at han elsker os og er villig til at tilgive os, naar vi omvender os. Om Gud var ubarmhjertig og haard, vilde vi ikke føle saa stor Sorg ved at synde imod ham. Kristi store Lidelse for os viser os Guds Kærlighed. Det er disse Kristi Lidelser for os, som bevirker, at vore Hjerter fyldes med den rene, oprigtige Sorg over Synd, den Sorg, som renser vore Hjerter, forandrer vor Natur og gør os til nye Skabninger.

LEKTIE FOR ANDET MØDE I JULI.

Forsoningen og Daaben.

1. *Indledning:*
   a) Det er rigtigt og retfærdigt, at vi gør alt, hvad vi kan for at opnaa Syndernes Forladelse.
   b) Vi kan gøre noget mere end bekende Kristus. Vi kan gøre os værdige til Tilgivelse.
   c) Vi vilde ikke være værdige til Tilgivelse, medmindre vi troede paa Kristus, angrede vore Synder og var villige til at tjene Herren.
2. *Tilgivelse for Synd kommer kun gennem Jesus Kristus.*
   a) *Han havde Magt til at tilgive Synd:* »Men at I skulle vide, at Menneskenes Søn har Magt paa Jorden til at forlade Synder, da siger han til den Værkbrudne: »Staa op, tag din Seng og gaa til dit Hus.« (Math. 9: 6.)

3. *Gennem Daab bliver Kristi Forsoningsoffer virksomt til Tilgivelse af individuelle Synder.*
   a) *Johannes forkyndte, at Daab var for Syndernes Forladelse.* »Johannes døbte i Ørkenen og prædikede Omvendelsens Daab til Syndernes Forladelse.« (Mark. 1: 4.)
   b) *Peter forkyndte Daab til Syndernes Forladelse:* »Men Peter sagde til dem: Omvender eder og hver af eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og I skulle faa den Helligaands Gave.« (Ap. Gern. 2: 38.)
   c) *Paulus blev døbt til Syndernes Forladelse:* »Og nu, hvad tøver du? Staa op og lad dig døbe og dine Synder aftvætte, og paakald Herrens Navn.« (Ap. Gern. 23: 16.)
4. *Om Daaben skal have nogen Værdi, maa den være udført af nogen, som har Myndighed dertil.*
   a) *Kun gennem levende Tro og en ydmyg, lydig Aand bliver Ordinancen virksom:* »Begravne med ham i Daaben; i ham er I og medoprejste formedelst Troen paa Guds Kraft, som oprejste ham fra de døde.« (Col. 2: 12.)
   b) Men ingen kunde have Tro paa denne Ordinance, medmindre han var overbevist om, at den Person, der administrerede, havde Myndighed dertil.

Forsoningen og Daaben.

Det er en meget almindelig Opfattelse hos de fleste Prædikanter, at en Person, som offentlig bekender Kristus, øjeblikkelig faar Tilgivelse for sin Synd. Denne Lærdom er grundet paa den Idé, at Tro alene kan frelse.

Er det rimeligt eller retfærdigt, at en Person skulde blive frelst, blot fordi han tror, at Kristus døde for Verdens Synd? Kan vi gøre mere end at tro? Ja, vi kan. Vi kan omvende os fra Synd, og vi kan anerkende Jesus Kristus som vor Frelser ved at paatage os hans Navn i den hellige Daabsordinance. Sand Tro leder til sand Omvendelse, og sand Omvendelse leder til Fornyelse. Men endog efter den mest oprigtige Omvendelse vilde man endnu besværes af den Tanke: »Jeg kan ikke gøre de onde Ting om igen, jeg har gjort.« Den Person, som fremdeles knuges under Byrden af guddommelig Fordømmelse, kan kun blive fri for denne Byrde ved et guddommeligt Tegn paa Tilgivelse. Daab i Vand er Guds Tegn paa denne Tilgivelse. Jesu Kristi Forsoningsoffer faar i Daaben sin frelsende Kraft. Vi bliver ikke Kristne blot ved at bekende

med vor Mund. Kun ved Daaben bekender vi aabent vor Anerkendelse af Guds Søns Forsoningsdød.

Men for at Daaben skal kunne være et guddommeligt Tegn paa Syndernes Tilgivelse, maa den være udført af en, som har Myndighed til at handle i Jesu Kristi Navn. For at Daaben skal faa sin frelsende Kraft, kræves Kristi Præstedømme saa vel som Kristi Forsoning.

LEKTIE FOR TREDIE MØDE I JULI.

Forsoningen og den Helligaands Gave.

1. *Indledning:*
   a) Synd ødelægger aandeligt Liv.
   b) Den ophæver Evnen til at skelne mellem rigtigt og galt.
   c) »Thi Syndens Sold er Døden, men Guds Naadegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.« (Rom. 6: 23.)
2. *Før et faldent Menneske kan overvinde det onde, maa det faa aandeligt Liv og Kraft tilbage.*
   a) Aandens Fødsel er nødvendig for Frelse.
   b) »Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg dig: uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige.« (Joh. 3: 5.)
   c) »Thi Kødets Sans er Døden, men Aandens Sans er Liv og Fred.« (Rom. 8: 6.)
3. *Den Helligaands Gave kommer formedelst Jesu Kristi Evangelium.*
   a) Gennem Troens Gave, Omvendelse og Syndernes Forladelse i Daaben bliver en Person værdig til den Helligaand.
   b) *Aanden er sendt af Faderen:* »Men naar Talsmanden kommer, hvilken jeg skal sende eder fra Faderen (den Sandheds Aand, som udgaar fra Faderen), han skal vidne om mig.« (Joh. 15: 26.)

Forsoningen og den Helligaands Gave.

Sygdom svækker og dræber Legemet. Synd svækker og ødelægger aandeligt Liv. Derfor er det ikke muligt for et syndigt Menneske at blive frelst, medmindre der findes Midler, som kan gengive ham hans tabte aandelige Liv og Kraft.

Tro paa Gud vil bevirke Anger over Synd. Sand Omvendelse vil gøre en Person værdig til Syndernes Forladelse. Naar han saa ved Daaben indgaar en højtidelig Pagt med

Kristus om at adlyde og følge ham, vil han modtage sine Synders Forladelse. Men noget meget betydningsfuldt vilde endnu mangle. Uden at han kom i Besiddelse af sit fordums aandelige Liv og den fordums aandelige Kraft, vilde han ikke være istand til at sejre over Synd. Han maa, som Mesteren siger, blive født paany. Hvad er en Fødsel? Det er en Opvaagnen. Ved den naturlige Fødsel har vi en fysisk Opvaagnen. Ved Aandens Fødsel bliver vi os de aandelige Tings Skønhed bevidst. Dette nye aandelige Liv kommer kun fra Gud, som er alt Livs Ophav.

Det er formedelst Jesu Kristi Mission, at vi modtager denne Aandens Fødsel eller den Helligaands Gave, som giver os Kraft til at kende Sandheden og leve efter den. Frelseren har ikke alene skaffet de Midler tilveje, hvorved et faldent Menneske kan blive renset og gjort værdig til den Helligaands Gave, men han har ogsaa givet sine Tjenere Præstedømmet, ved hvis Myndighed de har Magt til at bekræfte den Helligaands Gave paa deres Hoveder, der har modtaget Daab.

Jesus Kristus, Livets Fyrste, er i Sandhed vor Forløser. Gennem ham og ved ham kommer denne vidunderlige Helligaands Gave til os og fornyer inden i os Kundskaben om alle rene og hellige Ting og giver os Kraft og Visdom til at vandre den lige Vej, der leder til Fred, Lykke og Herlighed.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1930.

Vi stræber efter en større Paaskønnelse af vort Jubilæumsaar ved at søge efter hverandres gode Sider.

KREDSLÆRERINDERNES LEKTIE FOR JULI.

Flid.

En af Evangeliets værste Fjender er Dovenskab. Vi som Sidste Dages Hellige stræber efter Fremgang i alt, som er godt. Men der er ingen Fremgang uden Flid. Kun ved flittig, energisk Arbejde kan vi naa de høje, gode Maal, som Evangeliet sætter for enhver, som vil fremad. Vor Kirke behøver flittige Medlemmer, thi der er Arbejde for alle og enhver. Lad

os være flittige og aktive Medlemmer i Hjem, Kirke og Samfund, saa vil vi blive til Velsignelse for alle, men mest for os selv.

Bevis for Guddommeligheden af Mormons Bog.

LEKTIE FOR FØRSTE MØDE I JULI.

Nogle Indvendinger og deres Forklaringer.

Indianerne er Hebræere: Mange Mennesker har latterliggjort den Tanke, at Amerikas Indianere skulde være Hebræere eller af gammel, israelitisk Herkomst, nedstammende fra Israels 12 Stammer. De har ligeledes latterliggjort Nephis Udtalelse, naar han erklærer, at hans Fader var en Efterkommer af Joseph, »ja, den Joseph, som var Jakobs Søn, og som blev solgt til Ægypten og blev bevaret ved Herrens Haand, at han skulde frelse sin Fader Jakob og alt hans Hus fra at omkomme af Hunger«.

For at faa nogle Oplysninger angaaende Indianerne, henvender vi os til de berømte Skribenter Gregoria Garcia, Edward King og James Adair eller til Bancroft, som i sin Bog »Native Races« behandler dette Emne.

Sprog: Som Svar paa den Indvending, at de amerikanske Indianere ikke taler hebraisk, siger Garcia: »Men Grunden til dette er, at Sroget gradvis har forandret sig, saaledes som Tilfældet er med alle Tungemaal. Det hebraiske Sprog, som tales af Jøderne i Dag, er meget forskelligt fra det oprindelige. Der eksisterer desuden bevislig mange Spor af hebraisk i de amerikanske Sprog.«

Civilisation og Religion: »Jøderne var berømte for deres fine Stenarbejde, saaledes som man kan se af Jerusalems Bygninger, og en Mængde Lighedstræk kan spores i de amerikanske Ruiner. Desuden kan mange Spor af deres gamle Love og Ceremonier findes iblandt dem for nærværende. For Eksempel, baade Jøder og Amerikanere overgav deres Templer til Præsternes Omsorg, brændte Røgelse, salvede Legemet, praktiserede Omskærelse, vedligeholdt evig Ild paa deres Altere, dræbte Ægteskabsbryderen, gjorde det ulovlig for en Mand at klæde sig som en Kvinde eller for en Kvinde at klæde sig som en Mand, holdt de ti Bud.« (Citeret fra B. H. Roberts' Bog: »New Witnesses for God«.)

Lighed i Tro: Blandt de mange Lighedstræk mellem indianske og jødiske Traditioner og Skikke, som Lord Kings-

borough nævner, er følgende: »At Mennesket blev skabt i Guds Billede, var en Del af den meksikanske Tro. Det var Skik iblandt Meksikanerne at spise Kodet af Offerdyrene. Renselse var en nodvendig Del af Ceremoniloven baade hos Jøder og Meksikanere. Meksikanernes Opfattelse med Hensyn til Legemets Opstandelse stemte overens med Jødernes. Det meksikanske Tempel vendte, ligesom det jødiske, mod Øst.«

Lighed i Skikke: Adair, som i 40 Aar levede sammen med Indianerne, fortæller: »Indianerne var, ligesom Israeliterne, delt i Stammer, som havde hver sin Hovding. Hver Stamme dannede et lille Samfund indenfor Nationen. De har ligesom Jøderne den Opfattelse, at de er Herrens udvalgte Folk. . . . Indianernes religiose Ceremonier ligner Jodernes. De har ogsaa deres Profeter, Hojpræster og andre religiøse Embedsmænd. Den Dragt, deres Højpræster bruger, ligner den jødiske.«

Gamle Inskriptioner: Man har ligeledes forskellige Steder i Amerika fundet hebraiske Inskriptioner paa Stene. Disse har indeholdt de ti Bud og Skriftsteder fra Anden og Femte Mosebog. Disse Ting bidrager ogsaa til at bevise, at Mormons Bog taler Sandhed, og at Indianerne er Efterkommere af den Joseph, som blev solgt som Slave og fort til Ægypten.

Citater fra Bibelen: En anden Indvending mod Mormons Bog er, at den indeholder Skriftsteder, som er helt ligelydende med Bibelen. Og enkelte Steder er der gjort ganske smaa Forandringer. Dette kommer sikkert af, at Profeten sammenlignede Kong Jakobs Bibeloversættelse med de tilsvarende Skriftsteder i de nephitiske Optegnelser. Der, hvor han fandt Udtryksmaaden i de nephitiske Optegnelser klarede og bedre end i den engelske Bibel, brugte han den bedste. Mange tror, at Profeten Joseph Smith blot havde at se i Urim og Thummim, saa kunde han der se baade de nephitiske Skrifttegn og den engelske Oversættelse uden nogensomhelst Anstrengelse fra hans Side. Dette er sikkert ukorrekt. Det kostede Profeten stor aandelig Anstrengelse at udfore Oversættelsen. Og naar han kunde lette dette Arbejde ved at benytte en god Oversættelse, som allerede eksisterede, var han i sin fulde Ret til at gøre saadan.

Spørgsmaal.

1. Hvilke Beviser har vi for, at de amerikanske Indianere er Hebræere?

2. Hvilke indianske Skikke ligner Jødernes?
3. Hvorledes kan det være, at enkelte Skriftsteder fra Bibelen er citeret ordret i Mormons Bog? Hvorfor citerede Skribenterne af det Nye Testamente ikke hele det Gamle Testamente i deres Optegnelser?
4. Venter Herren, at vi skal udføre Arbejde, som allerede er gjort?
5. Har denne Lektie styrket eller svækket Deres Vidnesbyrd med Hensyn til Mormons Bog? Hvorfor og hvorledes?

ANDET MØDE I JULI ER ARBEJDSMØDE.

Visdomsordet.

LEKTIE FOR TREDIE MØDE I JULI.

Planteriget — Jordens Frugter.

Legemet som et Hus eller en Maskine. Den mest indviklede Mekanisme, der findes, er vort Legeme, som huser vor udødelige Aand. Det kan sammenlignes med et Hus, som er sammensat af enkle, men dog forskelligartede og uadskillelige Bygningsmaterialer. Mangler nogle af disse Materialer, bliver Huset skrøbeligt, og et Vindstod kan blæse det omkuld. Det har allerede været sammenlignet med en Maskine, som behøver Brændsel for at udføre sit Arbejde, og hvis Aske maa fjernes, hvis Forbrændingen skal holdes vedlige. Vi har lært, at en vis Temperatur maa vedligeholdes. Ligeledes forbruges der hvert Øjeblik Energi for hvert Hjerteslag og hvert Aandedræt — endog under Søvnen — og for hver Tanke, som passerer gennem Hjernen.

Hvorfra kommer dette Forraad af menneskelig Energi, som maa vedvare hele Livet? Maskinen faar det fra det Brændsel, som forbrændes. Legemet faar det fra den Føde, som nydes og fordojes. Derfor er det af saa stor Betydning, at vort Legeme faar den rigtige Føde.

Energi eller Forbrændingsføde. De Fødemidler, som skaffer Brændsel til Legemet, er dem, som indeholder Stivelse, Sukker eller Fedtstof. Ved Forbrændingen af disse Stoffer opstaar der Energi, som hjælper os til at holde os varme og udføre vort daglige Arbejde. Disse livsnødvendige Stoffer faas hovedsageligt fra Planteriget, særlig fra Korn, Grøntsager, Frugt

og Nødder. Disse Tings Værdi som Fødemidler kan næppe overvurderes, da de skaffer baade de nødvendige Byggematerialer og den nødvendige Energi tilveje.

Variation nødvendig. Man skulde vænne sig til at spise alle spiselige Frugter og Grøntsager, man kan faa fat paa. Man skulde ikke sige: »Jeg holder ikke af den Slags Grøntsager«, og afslaa at spise dem. Børn skulde læres til at holde af Grøntsager lige fra deres første Aar, og deres Forældre skulde foregaa dem med et godt Eksempel. Man skulde bruge mest mulig Grøntsager og forsøge at faa størst mulig Variation. Kød, Kartofler og Kaal udgør et godt Maaltid en Gang imellem, men serveret hver Dag bliver det ėn meget ensidig Kost.

Kogning af Grøntsager. Det er sikkert, at mange Sorter Grøntsager burde spises raa. Andre Sorter er bedre kogt. Men det skulde gøres paa den Maade, at de mest nærende Bestanddele ikke bliver ødelagt. Det meste af Grøntsagernes Mineralindhold findes lige under Skrællen. Derfor skulde om mulig Skrællen spises. Særlig gælder dette Kartofler. Men i hvert Fald skulde Kartofler og Grøntsager koges med Skrællen paa. De skulde heller ikke ligge i Vand, til deres mest værdifulde Fødeindhold trækkes ud.

De »grove« Fødemidler. Betydningen af de saakaldte »grove« Fødemidler maa ikke undervurderes. De bestaar af de trævlede, ufordøjelige Dele af Grøntsager og Frugt. Naar Føden er for koncentreret eller for godt fordøjet, bliver der for lidt Materiale for Tarmene at arbejde med, og de bliver hindret i deres normale Virksomhed. Følgen heraf er Forstoppelse, en af de værste Følger af at »Civilisationen« har ført os bort fra de naturlige Fødemidler. Dette Forhold kan der bedst rettes paa ved rigelig Brug af Grøntsager og Frugt.

Anden energigivende Føde. Man maa heller ikke overse Betydningen af de spiselige Fedtstoffer og Oljer fra Plante- og Dyreriget samt andre energigivende Fødemidler. Ligeledes bør man spise Nødder og helt Korn.

Spørgsmaal.

1. Hvorledes gaar det med en Ovn, dersom der bruges daarligt Brændsel, og Asken ikke bliver regelmæssigt fjernet? Hvorledes kan dette sammenlignes med Legemet?
2. Hvad betyder energigivende Føde? Hvor kommer disse Fødemidler hovedsagelig fra?
3. Hvad sker, dersom Mennesket overhovedet ikke nyder

Grøntsager og Frugt? Kan Mennesket leve af tørret eller røget Kød alene? Hvorfor?

4. Forklar, hvorledes Grøntsager skulde koges og hvorfor.
5. Nævn alle de Sorter Grøntsager, De kan købe, der hvor De bor, og nævn de Sorter, De som Regel anvender i Deres Husholdning.

Kvindernes Rolle i Kirken.

LEKTIE FOR FJERDE MØDE I JULI.

Uddrivelsen fra Nauvoo.

En Profeti: Den 6. August 1842 profeterede Joseph Smith, at de Hellige »vilde blive drevne til Klippebjergene« for der at bygge Byer og blive et mægtigt Folk. En Guds Profet forudsaa sit Folks Bestemmelse! Og han talte i Sandhed i Herrens Navn, som de senere Begivenheder beviste.

Forræderi og Sammensværgelse havde flere Gange fundet Sted Aaret før denne Profeti. En Sammensværgelse om at dræbe Profeten blev opdaget, og mange falske Rygter, der fortalte nedsættende Ting om Profeten, blev udspredt. Der blev ogsaa gjort Forsøg paa at faa ham til at vende tilbage til Missouri, hvor han var falskelig anklaget for Sammensværgelse om at snigmyrde Guvernør Boggs. Paa denne Tid gav Joseph betydningsfulde Instruktioner angaaende Arbejdet paa Nauvoo Tempel, som da var under Bygning, og angaaende Lærdommen om Daab for de døde. (Pagtens Bog, Kap. 127 og 128.)

Der viste sig stadig flere og flere Eksempler paa Befolkningens hadefulde Sindelag. Nogle Brødre, som var blevet udnævnte til Embedsmænd, blev truet af en bevæbnet Pøbelhob, da de kom til Carthage for at aflægge Embedseden. Desuden begyndte Pøbelen at sætte Ild paa de Helliges Hjem rundt omkring i Byen. De Hellige bad Guvernør Ford om Hjælp, men fik til Svar, at de maatte beskytte sig selv, skønt han fuldt ud forstod, hvor farligt det vilde være for dem at gøre saadan.

Om Foraaret 1844 steg Hadet og Bitterheden end yderligere. En Smuds-Avis, »Expositor«, som udspredte en Mængde Løgnehistorier om de Hellige, blev efter Byraadets Beslutning ødelagt, fordi Byraadet erklærede, at det var en Samfundsplage. Dette øgede blot Bitterheden. Ogsaa politiske Momenter

spillede ind. Mange frygtede, at Mormonernes Magt vilde blive for stor, og flere aflagde Ed paa at dræbe Herrens Profet.

Profetens Martyrdød: Under Løfte om Beskyttelse fra Guvernør Ford gik Joseph, Hyrum og mange af deres Venner til Carthage for at forsvare deres Fremgangsmaade overfor »Expositor«, skont det, der var sket, var foretaget efter Ordre og Beslutning af hele Byraadet.

De tragiske Begivenheder, som fulgte, er vel kendte. Den 27. Juni 1844 blev Joseph og Hyrum myrdet med koldt Blod af en Pobelhob, der pralede af, at dersom Loven ikke kunde naa dem, vilde Kugler og Krudt kunne gøre det.

Brigham Young som Leder: Den 8. August 1844 blev det besluttet at opholde Brigham Young og de tolv Apostle som Kirkens Ledere. De Hellige arbejdede, trods al Fattigdom, paa Templets Fuldforelse. Imidlertid fortsatte Kirkens Fjender deres Forfolgelser.

Uddrivelsen: Den 4. Februar 1846 blev de Hellige atter jagede ud fra deres Hjem. Brigham Young lovede at føre de Hellige fra Nauvoo om Sommeren, saa snart de havde skaffet sig det nodvendige Udstyr. Men Pøbelen gav dem ingen Udsættelse og drev dem fra deres Hjem ud i Vinterens Kulde uden nogen Midler til at beskytte sig mod alle Ørkenlivets Besværligheder og Strabadser. Og saa begyndte de Hellige Overfarten over Mississippifloden og den mindeværdige Færd mod Vesten.

Søster Mary Ann Stearns Winter, Præsident Heber J. Grants Svigermoder, fortæller om Afskeden fra Nauvoo: »Disse forfærdelige Timers Angst og Lidelse kan ikke skildres i Ord. Og aldrig vil jeg glemme den urokkelige Tro og det enestaaende Mod, disse vidunderlige Kvinder udviste.

Time efter Time saa vi Okse-Koretojerne, som bragte Familierne ned til Floden, hvorfra de skulde fores over til Iowa, et Fredens og Tryghedens Sted. Vi gjorde os rede til at forlade vore dejlige Hjem med den Overbevisning, at vi aldrig vilde faa dem at se mere. Ovnen i Hjørnet, Møblerne, som stod omkring, Billederne paa Væggen — alt fik et Afskedsblik, og derpaa gik min Moder med sine smaa Børn til vore Kæres Grave, som vi nu snart skulde skilles fra for altid. . . . Farvel, vort kære Hjem, Farvel vore kære døde — Farvel, dejlige Nauvoo. . . .

Omtrent Kl. 4 ankom vi til Mississippiflodens Bredder. — Der var Skarer af Mennesker, alle i den samme Stilling,

drevne fra deres Hjem, men alligevel — det var en Glæde at være sammen med disse trofaste Hellige, og mange var de opmuntrende og trøstende Ord, som blev udtalte i denne Prøvelsens Time.«

De Hellige samledes saa paa Sugar Creek. Deres Lidelser og Trængsler var ubeskrivelige. De skrabede Sneen bort for at slaa deres Telte op paa den frosne Jord. Vejret var bitterlig koldt, hvad der jo bidrog til at øge deres Lidelser. Og under alt dette bar Kvinderne den tungeste Byrde. Ord kan ikke beskrive deres Lidelser, men den Kendsgerning, at ni Børn blev født den første Nat, de laa ude paa Sugar Creek, er talende nok i sig selv. Disse Kvinders Heltemod er et lysende Eksempel for Efterverdenen.

Spørgsmaal.

1. Hvorledes kan denne Udtalelse af Joseph Smith om, at de Hellige »skulde blive drevne til Klippebjergene«. stemple ham som en sand Guds Profet?
2. Fortæl, hvad der hændte den 27. Juni 1844.
3. Hvorfor skulde Joseph og Hyrum gaa til Carthage Fængsel? Under hvis Beskyttelse?
4. Hvorledes tror De, de Kvinder følte det, som ventede forgæves paa Joseph og Hyrum?
5. Hvorfor forlod de Hellige Nauvoo?
6. Naar fandt Uddrivelsen Sted?
7. Beskriv Afskeden.
8. »En stakkels sorgbetynget Mand« var en af Joseph Smiths Yndlingssalmer. Paa Profetens Bøn sang John Taylor denne for ham i Carthage Fængsel Natten før Mordet. Syng denne Salme til Afveksling eller som Afslutning.

SØNDAGSSKOLEN

Lektier for senior og junior Klasse.

LEKTIE FOR FJERDE SØNDAG I JUNI.

Selvkontrol — Midlet til Sejr.

Henvisning: Math. 27: 12—14.

De mest fremtrædende Karaktertræk ved Jesu Liv var hans Selvkontrol. Det er denne hans Selvkontrol, vi beundrer, da han blev fristet af Djævelen. Han var, trods sin Hunger,

istand til at sige: »Mennesket lever ikke af Brød alene.« Han var istand til at modstaa alle Fristelser.

Han havde ikke alene Herredømme over sin Appetit og over sin Trang til at eje Rigdomme, men ogsaa over sin Forfængelighed. Da den Onde fristede ham til at vise sin Magt, svarede han: »Du skal ikke friste Herren din Gud.«

Jesus er ikke den eneste, som fremhæver Betydningen af Selvkontrol. Alle store Læremestre, som f. Eks. Buddha, Konfusius og Zoraster, gør det samme.

Det kan ikke benægtes, at Menneskene i deres Opførsel ofte ikke kommer op over Dyrets Niveau. Dette bliver mere indlysende, jo mere vi nærmer os den primitive Race. Men eet Element er der, endog hos de mest uciviliserede, som ikke findes hos Dyret. Mennesket har i selve sin Natur nedlagt en Trang til Frihed og Selvkontrol.

Man maa understrege og fremhæve, at Mennesket er noget mere end et Dyr. *Mænds og Kvinders Uddannelse maa være bygget paa en menneskelig Psykologi og ikke paa en dyrisk.*

Mennesket er alt vi finder i Dyret plus en bevidst, sansende, tænkende og vælgende Intelligens. Mennesket er en levende Sjæl, som kæmper for Frihed. Det kan være villig til at lade mange Ting blive en Vane, men det burde aldrig være tilfreds med at blive en Slave af sine Vaner. Det véd, at jo længere det naar i Udvikling, desto mere Herredømme vil det faa over sig selv. Dette forringer ikke Betydningen af at danne gode Vaner, men Menneskets Liv er noget mere end bare Vaner.

Mange af de Eksperimenter, som er blevet udført angaaende Paavirkning og Reaktion, er blevet udført med Dyr eller med ganske smaa Børn. Men det er een Ting at studere de fysiske Reaktioner og en ganske anden Ting at studere et voksent Menneskes Længsler, Haab og Afgørelser.

Det er ved Selvkontrol, at Mennesket beviser sin Ret til at være Menneske. Naturen har udstyret de højerestaaende Dyr med en passende Portion Appetit, Lidenskaber, Tilskyndelser og Stemninger. Mennesket har faaet det samme. Hvad Dyret angaar, synes Naturen at tage Vare paa Kontrollen af disse Ting.

Men saaledes er det ikke med Mennesket. Naturen synes at have sagt til Mennesket: »Jeg vil give dig disse Raamaterialer, hvoraf du kan bygge et smukt Liv, men du maa selv udføre Byggearbejdet. Til dette Arbejde giver jeg dig et fuldt Sæt

Værktøj, nemlig 1) Evne til at udvide dit Kendskab til Naturens Kendsgerninger, 2) Evne til at ræsonnere over disse Kendsgerninger, 3) Evne til at gøre et Valg, efter at du har undersøgt og sammenlignet disse Kendsgerninger, og 4) Vilje til at gøre, som dit Valg siger dig, at du skal.

Med et saadant Sæt Redskaber og dette Udstyr af Raamaterialer bevæger Mennesket sig i een af to Retninger. Dersom det anvender disse Redskaber, bevæger det sig langsomt langs Selvkontrollens og Sejrens Sti, indtil det vinder Herredømme over sig selv. Dersom det ikke anvender dem, synker det gradvis nedad, indtil det naar Dyrets Niveau. De mange Selvmord, som den senere Tid har opvist, repræsenterer væsentlig Individer, som har lært at kende nogle af Livets Kendsgerninger, men ikke har udviklet deres Evne til at kæmpe og til at vedligeholde deres Selvkontrol.

Spørgsmaal.

1. Hvad forstaar De med Selvkontrol?
2. Diskuter de forskellige Sider ved Menneskets Appetit, Lidenskaber, Stemninger og Tilskyndelser, som gør Selvkontrol nødvendig.
3. Vis, hvorledes Selvkontrol er nødvendig for at bringe Harmoni i Menneskets sammensatte Natur.
4. Vis Sammenhængen mellem Selvkontrol og Frihed. 1) Frihed fra Begær. 2) Frihed fra Graadighed. 3) Frihed fra Had. 4) Frihed fra Frygt. 5) Frihed fra Uvidenhed. 6) Frihed fra Misundelse, Jalousi og Bitterhed. 7) Frihed fra Ærgrelse og Fortvivlelse. 8) Frihed fra Vrede.
5. Er moralsk og personlig Ansvarlighed mulig uden Selvkontrol?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

LEKTIE FOR FJERDE SØNDAG I JUNI.

Josef. (Fortsættelse.)

Josef var 17 Aar gammel, da hans Brødre solgte ham som Slave. Da han var 30 Aar gammel, var han Kongens øverste Høvedsmand. Kongen valgte en Hustru for ham. Hun tilhørte en af Ægyptens fornemste Familier. Med denne Hustru fik Josef to Sønner, Efraim og Manasse.

Efter at de syv rige Aar var gaaet, indtraadte der Uaar og

Hungersnød i det ottende Aar, saaledes som Josef havde forudsagt, og Ægypten var snart det eneste Sted, hvor man kunde købe Korn. Da gjorde Josef noget, som var bemærkelsesværdigt endog for vor Tid. Han tillod alle, Udlændinge saa vel som Ægyptere, at købe sit Korn. Hans Teori var, at de, som havde Overflod, altid skulde hjælpe dem, der led Nød.

Saaledes gik det, at Josefs Brødre ogsaa kom til Ægypten for at købe Korn. De genkendte ham ikke, og de vidste jo ikke, at han kunde forstaa deres Sprog. Derfor talte de frit til hverandre, og Josef lærte at kende deres inderste Tanker. Dette er en af de mest interessante Beretninger i Bibelen. Du kan finde den i 1. Mosebog, 42. Kap.: 43—44 Vers.

Der var særlig een Ting, Josef gerne vilde vide, og det var, om hans Brødre vilde holde sammen og tage Vare paa hverandre, eller om de vilde svigte een af dem og overlade ham til sig selv, saaledes som de havde gjort med Josef en Gang. Og saa besluttede han at sætte dem paa Prøve. Han indbod dem alle til et Maaltid og satte dem paa de samme Pladser, som de plejede at sidde, naar de spiste sammen med deres Fader Jakob. Josef behandlede dem alle venligt, men han var særlig venlig mod Benjamin. Efter Maaltidet befalede han en Tjener at fylde deres Sække med Korn og ligeledes lægge Betalingen for Kornet tilbage i Sækkene. Desuden lod han sit eget Guldbæger lægge i Benjamins Sæk. Dette gjorde han for at prøve sine Brødre og for at se, om de vilde forlade Benjamin, naar han blev anklaget for Tyveri.

Da Brødrene var paa Hjemvejen, sendte Josef en Flok Ryttere for at indhente dem. Blandt dem var ogsaa den Tjener, som havde lagt Bægeret i Benjamins Sæk. Da Brødrene meget forbavsede spurgte, hvad dette skulde betyde, talte han meget strengt til dem og anklagede dem for at have stjaalet Josefs Guldbæger. Da saa Bægeret blev fundet i Benjamins Sæk, blev de alle meget bedrøvede og vendte tilbage til Ægypten sammen med Benjamin.

Da de kom ind til Josef, talte han ogsaa strengt til dem og spurgte dem, hvorfor de havde gengældt hans Godhed paa denne Maade. Da Tjeneren fortalte ham, at Benjamin alene var den skyldige, sagde Josef, at han vilde tillade de andre at rejse hjem til deres Fader, men at han vilde beholde Benjamin som Slave. Dette blev for meget for Brødrene, og en af dem, Juda, stod op og fortalte Josef, at Benjamin var den Søn, Jakob holdt mest af, og at ingen af dem vilde gaa hjem

uden ham. Han tilbød at tage Straffen i Benjamins Sted, og det samme gjorde alle hans Brødre.

Dette gjorde Josef meget lykkelig. Han saa, at hans Brødre havde forandret sig. Derfor sendte han alle Ægypterne bort, saa han blev alene med sine Brødre, og saa fortalte han dem, hvem han var. Da blev de meget bange, for de troede, at han vilde straffe dem. Men han fortalte dem, at han havde tilgivet dem, og at han troede alt havde sket for at opfylde Herrens Vilje. Dette glædede dem meget, men hjalp dog ikke paa deres daarlige Samvittighed. Fordi Herren kan vende alt til det gode, er der ingen Grund til at gøre det onde.

Josef blev senere Middel til, at Jakob kom til Ægypten med hele sit Hus, som dengang bestod af 70 Medlemmer. Saaledes blev Israeliterne ført til Ægypten. Og mange store Erfaringer og Oplevelser skulde de faa, før de forlod dette Land!

Spørgsmaal.

1. Find det Sted i 1. Mosebog, hvor det staar om Jakobs Ankomst til Ægypten.
2. Hvorfor holdt Jakob saa meget af Benjamin?
3. Fortæl Beretningen om Benjamin og Josefs Guldbæger.
4. Tror du, Josefs Plan om at prøve sine Brødre var god?
5. Hvorfor tillod Josef andre end Ægyptere at købe Korn i Ægypten?
6. Hvor længe levede Josef? (1. Mos. 50: 22.)
7. Hvad var Josefs Profeti angaaende hans Efterkommere? (1. Mos. 50: 23—26.)
8. Hvad var Slægtskabet mellem Jakob, Efraim og Manasse? (1. Mos. 48: 5—22.)

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

LEKTIE FOR FJERDE SØNDAG I JUNI.

Jonas lærer en anden Lektie.

Tekst: Jonas 4. Kap.

Jonas, den Profet, vi hørte om sidste Gang, behøvede at lære mere end een Lektie af Herren. Du husker, at han blev kaldet til at prædike for Folket i en stor By, der hed Ninive. Hvad gjorde han i Stedet for at gaa derhen? Hvorledes straffede Herren ham? Hvorledes følte Jonas da? Hvad gjorde han,

da Herren havde ført ham trygt i Land? Hvorledes modtog Folket Jonas' Budskab?

Da Jonas saa, at Folket omvendte sig og bad til Gud om Tilgivelse, begyndte han at blive bedrøvet derover. Var det ikke mærkeligt? Men hvorfor blev han bedrøvet over det? Jonas havde altid bedt til vor Himmelske Fader, og Ninives Folk havde tilbedt Guder af Træ og Sten. Tilsyneladende har de, der bad til Herren, ikke syntes meget om dem, der bad til andre Guder, og de maa have sagt til sig selv: »Saadanne Folk kan ikke være meget værd, de er kun Hedninger.« Maaske Jonas ogsaa tænkte saaledes. Og saa havde Ninive en meget stærk Hær, og maaske Jonas var bange for den. I hvert Fald var han meget bedrøvet over, at Herren havde tilgivet Ninives Folk og havde sagt, at han ikke vilde ødelægge dem. Jonas var saa bedrøvet, at han ikke brød sig om at leve længere, saa han bad Herren om at tage ham hjem til Himmelen. Men Herren svarede blot: »Jonas, Jonas, tror du, du gør rigtigt ved at være saa vred?«

Men Jonas var fremdeles vred. Han gik udenfor Byen og satte sig ned. Da det var meget varmt, søgte han at finde et skyggefuldt Sted. Og Herren lod en stor Plante vokse op med store, brede Blade og en Slags Frugt, der kaldtes Græskar. Jonas holdt meget af denne Plante.

Men Herren havde haft en Mening med at lade denne Plante vokse op. Han vilde lære Jonas en ny Lektie. Saa en Morgen lod Herren en Orm spise af Plantens Rod og Stængel, saa den visnede. En voldsom Vind blæste saa stærkt, at Jonas blev bange og atter bad om at maatte dø. Og saa faldt Solens brændende Straaler paa hans Hoved, saa han besvimede. Efter at han blev lidt bedre, sagde Herren til ham: »Hvad mener du? Er du bedrøvet, fordi denne Plante er visnet?« Og Jonas svarede: »Ja, jeg er bedrøvet. Den skyggede mig, og jeg holdt saa meget af den.«

Da sagde Herren til ham: »Hvorfor er du bedrøvet, fordi denne Plante er visnet? Du gjorde ikke noget for at faa den til at vokse. Du plantede den ikke engang. Den voksede hurtigt op og forsvandt hurtigt. Hvorfor skulde du være saa bedrøvet? Tænk paa mig og mine. Her i Byen Ninive har jeg Tusinder af Mænd og Kvinder, som prøver at gøre Ret, Tusinder af søde, smaa Børn og ligesaa mange Dyr. De er mine egne. Jeg har skabt dem og hjulpet dem at vokse. Jeg elsker dem, fordi de er mine. Skulde jeg ikke ynkes over dem?«

Da forstod Jonas Herrens Mening. Han holdt selv meget af den smukke Plante, hvorfor skulde saa Herren ikke holde af sine Ejendele, særlig fordi han selv havde skabt dem? Naturligvis elsker Herren alle sine Born, ikke blot nogle faa af dem. Han er en naadig Gud og en barmhjertig Gud, sen til Vrede og fuld af Godhed.

UNGDOMSFORENINGERNE

Valgsproget 1929—30.

I dette Jubilæumsaar stræber vi efter den mest fuldkomne Udvikling gennem personlig Renhed og Lydighed mod alle de Sidste Dages Helliges Idealer.

*

M-Mændene.

VIDENSKABENS HELTE — GOODYEAR.

Om De nogensinde er saa mismodig, at De undrer Dem over, om nogen anden har haft saa megen Modgang som Dem, saa vil De have godt af at læse Beretningen om Goodyears Liv. Hele hans Liv var fuld af Modgang, men han kæmpede videre, indtil han vandt Sejr.

Ved en lykkelig Omstændighed blev Goodyear fodt i 1800, akkurat det Aar, da Gummi, det Stof, han skulde bringe frem til almindelig Brug, forst blev bragt over til Amerika. Fra sin Fader, som var Jernvarehandler, havde han arvet Evnen til at betragte alle Ting med et kritisk Blik for at se, om han kunde forbedre noget.

Charles viste tidlig en stærk Energi. Jo vanskeligere Lektien var, jo mere bestemt var han paa at lære den. Han havde vanskeligt ved at bestemme sig for nogen bestemt Livsgerning, skont han en Tid tænkte paa at bilve Præst.

17 Aar gammel bestemte han sig til at gaa Handelsvejen, og efter nogle Læreaar blev han sin Faders Kompagnon. Da han var 24 Aar gammel, giftede han sig og fik en god Hustru, som hjalp ham trofast gennem de haarde Tider, som skulde komme.

To Aar efter, at han var gift, startede han sin egen Isenkramhandel, men da han havde givet for megen Kredit, maatte han snart slutte. Han kunde have erklæret sig Kon-

kurs, men han valgte at forsøge at betale sine Kreditorer uden at gaa denne Vej. Lovene dengang krævede, at den, som ikke kunde betale sin Gæld, skulde sættes i Fængsel, og dette blev netop mere end een Gang Goodyears Lod.

Første Gang, han var i Fængsel, besluttede han at blive en Opfinder, og dette Maal forfulgte han Resten af Livet. Han var vel bekendt med det raa Gummi, der den Gang var i Brug. Det var klæbrigt, havde let ved at gære, tabte Formen, naar det var varmt og blev haardt som Sten, naar det var koldt. Alle Forsøg paa at fabrikere gode Varer af Gummi var mislykkedes.

Goodyear saa de store Muligheder, der var for Brugen af Gummi, dersom de uheldige Egenskaber kunde blive fjernet. Og gennem alle de store Vanskeligheder, der mødte ham, vedblev han ihærdigt at arbejde med dette Materiale.

Da Goodyear praktisk talt var uden Penge, udførte han de fleste Eksperimenter hjemme. Han havde kun de usleste Redskaber til sin Tjeneste. En Gang havde han frembragt en Gummi, som saa saa godt ud, at han fik en af sine Venner til at laane sig en lille Kapital, og lavede hundrede Par pæne Gummisko. Han fik dem aldrig solgt. Da Varmen kom, smeltede de alle, og Goodyear tabte ikke alene Værdien af dem, men han tabte ogsaa sine Venners Tillid, saa ingen mere vilde laane ham Penge.

Men Goodyear tabte ikke Modet. Han rejste til New York. Her fik han Husly hos en Ven, og en venlig Apoteker laante ham de nødvendige Apparater og Kemikalier. Han opdagede snart, at Gummi, som var dækket med Magnesium og kogt i Kalk, tabte sin Klæbrighed. Dette nye Gummi-Præparat vandt første Præmie paa en Udstilling i 1835. Men det havde en stor Fejl. Det brast, hvis det blev strukket, og dets Brug var derfor meget begrænset.

Goodyear arbejdede ufortrødent videre. En Dag opdagede han, at Salpetersyre havde en heldigere Indvirkning paa Gummi, end noget af det, han tidligere havde forsøgt. Han rejste hjem, og han og hans Hustru lavede Duge, Forklæder og andre Ting, som fik god Afsætning. En rig Mand gik i Kompagniskab med ham, og Forberedelserne blev gjort til Fabrikation i større Stil. Denne Mand gik imidlertid Konkurs, Salget standsede, og Goodyear var ligesaa fattig som før.

Goodyear opdagede tilslut, at med Tilsætning af Svovl blev Gummiet fuldkomment, men han havde endnu en hel Række

Vanskeligheder at kæmpe med, forend en Slægtning af ham laante ham Midler til Fabrikationen, og forend han fik sin Ret til Opfindelsen godkendt.

Ti lange Aar havde han kæmpet, og nu havde han sejret. Rig blev han aldrig. Men Berømmelsen vandt han tilsidst og ligeledes den store Tilfredsstillelse at have skaffet Verden et af de mest værdifulde Produkter, som nogensinde er frembragt.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor var Gummi saa uskikket til Klæder og Sko for Goodyears Tid?
2. Ved nogen, hvorledes det fabrikeres i Dag?
3. Fortæl, om Goodyears Ungdomsliv! Hvad var hans mest fremtrædende Egenskaber?
4. Hvor længe maatte Goodyear eksperimentere, før han naaede sit Maal? Er dette en lang Tid for et saa betydningsfuldt Produkt?
5. Hvordan kan Gummi beskytte Helbredet, Liv og Ejendom? Hvilken Betydning har det for Sport og Fornøjelser?
6. Hvorfra kommer det Gummi, som forbruges i Dag?

Den første Tale.

Den første offentlige Tale, som blev holdt efter Kirkens Organisation, blev holdt af Oliver Cowdery Søndag den 11. April 1830 i Peter Whitmers Hjem i Fayette, New York. 6 Personer blev døbt efter dette Møde.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN,
Peder Skramsgade 15¹, København K.

Trykt hos F. E. Bording.